

Sugestii pentru reflecția de dimineață

Anul școlar 2016-2017

Sfârșitul primului semestru

(Săptămâna a 19- a)

Luni

Iată-ne ajunși și în ultima săptămână de școală din semestrul I al acestui an școlar. Au fost 19 săptămâni de activitate școlară intensă, cu ore de teorie și ore de practică petrecute în ateliere sau în laboratorul de informatică. Zeci de ore petrecute împreună cu colegii de clasă și cei de școală, însoțiți de cadrele didactice și personalul auxiliar. Cu siguranță că au fost unele momente plăcute și frumoase de care ne aducem aminte cu bucurie și altele (ca de exemplu note mici luate la anumite obiecte, mici neînțelegeri cu cei din clasă...) care ne-au nemulțumit și întristat. Acum, la sfârșitul primului semestru este bine, ca împreună să facem un scurt bilanț al activităților școlare și extrașcolare realizate până acum. **Pentru a fi mai ușor, să facem un mic exercițiu astăzi acasă: scriind pe o foaie trei activități efectuate în acest semestru, la nivel de clasă sau școală, care ne-au plăcut în mod special și în care ne-am implicat și noi.**

Marti

Dacă ieri am reușit să facem „tema” primită și am enumerat cele trei activități efectuate în semestrul acesta, activități care ne-au plăcut cel mai mult și în care ne-am implicat, cu siguranță ajungem la un număr mare de activități. Nu le vom reaminti, deoarece ne va lua mult timp. Ar fi bine totuși să reflectăm asupra modului nostru de implicare în aceste activități. Putem începe cu modul nostru de implicare la orele de curs, comportamentul în timpul orelor, pregătirea temelor primite pentru acasă, pregătirea zilnică și constantă a materiei predate și să ne întrebăm: **Cât interes am acordat tuturor acestor activități enumerate? Care au fost motivele pentru care am fost interesat, în cazul în care răspunsurile mele sunt pozitive și care sunt motivele pentru care nu am fost interesat, în cazul în care răspunsurile mele la prima întrebare sunt negative? Sunt conștient de faptul că pregătirea viitorului meu începe de astăzi?**

Miercuri

O primă atitudine pe care ar trebui să o aibă fiecare dintre noi este aceea de **mulțumire**. Mulțumire adusă Domnului, pentru toate harurile și binefacerile primite din partea Lui pe tot parcursul semestrului I. Mulțumire pentru că ne-a păstrat în viață, pentru că ne-a păstrat sănătoși. Mulțumire pentru informațiile interesante și utile pe care le-am acumulat de-a lungul semestrului, pentru momentele și experiențele frumoase trăite împreună cu colegii de clasă sau de școală, pentru activitățile extrașcolare efectuate împreună... iar motivele pot continua.

O a doua atitudine pe care ar trebui să o avem este **dorința de a fi mai buni, mai atenți, mai silitori, mai prietenoși, mai bucuroși** în semestrul al II-lea.

Joi

Îți mulțumim, Doamne, pentru tot ce ne înconjoară, pentru natură, pentru satele în care locuim, pentru viața pe care ne-ai dat-o și de la care așteptăm să realizăm multe lucruri bune și frumoase. Îți mulțumim, Doamne, pentru persoanele care formează umanitatea, pentru cei care se străduiesc să-și îndeplinească cu sârguință activitățile lor zilnice, pentru toți cei care-și dedică viața în a-i sluji pe ceilalți. Îți mulțumim, Doamne, pentru familiile din care facem parte, pentru că ele ne învață toate și sunt primele care ne învață să iubim, pentru părinții noștri, pentru frații și surorile noastre, pentru rudele și prietenii noștri. Îți mulțumim, Doamne, pentru profesorii care ne educă, pentru colegii de clasă și de școală, pentru tot ce am primit de la tine, Doamne. Ajută-ne să fim mai buni, mai sârguincioși, mai dedicați învățaturii și practicii, mai buni, mai înțelegători, mai solidari cu cei care suferă, cu cei care sunt marginalizați și uitați de societate. Așa te rugăm, Doamne, prin Isus Cristos, Fiul tău, care fiind Dumnezeu viețuiește și domnește în unire cu Tine și cu Duhul Sfânt, în toți vecii vecilor. Amin.

Vineri - Evanghelia Duminicii a V-a din timpul de peste an

Sugestii pentru reflecția de dimineață

Anul școlar 2016-2017

IMPORTANȚA EFORTULUI ÎN VIAȚA NOASTRĂ

(Săptămâna a 18-a)

LUNI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (*Elevii răspund*): **Să-I adorăm!** (*pauză 5-6 secunde*). În această penultimă săptămână din semestrul I, tema propusă pentru reflecțiile de dimineață va face referire la cuvântul **efort** și la învățăturile pe care acest cuvânt ni le poate transmite. Dictionarul explicativ al limbii române prezintă următoarele definiții pentru cuvântul **efort**: *Încordare voluntară a puterilor fizice sau psihice ale organismului în vederea realizării unui randament superior celui obișnuit; încercare, osteneală, sforțare, silință, strădanie, străduință*. Efortul, dragi elevi, presupune **încercare, osteneală, sforțare, străduință din partea noastră, toate acestea cu un scop anume, acela de a dobândi ceea ce ne propunem**. În situația noastră de elevi, cuvintele enumerate mai sus ar trebui să facă parte din vocabularul nostru zilnic, deoarece fără încercări, osteneală și străduință nu putem avea rezultate satisfăcătoare la învățatură. Câtă importanță acordăm noi cuvântului efort, în viața noastră?

MARȚI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (*Elevii răspund*): **Să-I adorăm!** (*pauză 5-6 secunde*). Există multe maxime și cugetări despre cuvântul **efort** rostite de autori de seamă. Am ales câteva care ne pot ajuta să înțelegem mai bine importanța care ar trebui să o aibă această valoare și în viața noastră. Într-una din lucrările sale autoarea Liane Cordes afirmă că: *„Efortul continuu, nu puterea și nici inteligența este cheia ce deschide ușa potențialului nostru.”* Fiecare dintre noi avem capacități nebănuite pe care încă nu le-am descoperit. Ceea ce poate deschide ușa potențialului nostru, al capacităților noastre este **efortul susținut**, zilnic și nu puterea sau inteligența noastră. **Trebuie să fiți conștienți, dragi elevi, că fără efort nimic nu veți putea realiza în viață**. Marele medic român Marian Gh. Voiculescu afirma că: *„Geniul izvorăște din efort și inspirație”*. Cu efort și inspirație putem ajunge sus, sus de tot. Trebuie doar să avem curajul să încercăm!

MIERCURI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (*Elevii răspund*): **Să-I adorăm!** (*pauză 5-6 secunde*). Poetul și eseistul american Ralph Waldo Emerson vorbind despre entuziasm afirma următoarele: *„Entuziasmul este mama efortului, iar fără el nimic mareț nu a fost realizat vreodată.”* Pentru a depune efort în aspecte pe care le considerăm importante pentru viața noastră avem nevoie de **motivație și de entuziasm**. În mod normal vârsta adolescenței este caracterizată de entuziasm, bucurie și dorință de îndeplinire a visurilor. Cu greu ne putem imagina adolescenți sau tineri care să emane prin comportamentul lor plictiseală, oboseală și lipsa dorinței de viață. Dacă ar exista un termometru care ar putea să ne măsoare entuziasmul câte grade ar arăta? Ar trece oare de culoarea albastră specifică temperaturilor scăzute? Scriitorul englez Sydney Smith afirma într-una din scrierile sale: *„O mare cantitate de talent este pierdută în lume din cauza absenței curajului. În fiecare zi dispar oameni a căror timiditate îi împiedică să facă un prim efort.”* **Este bine să nu lăsăm să se piardă eventualele talente pe care le avem. Să nu ne temem să facem un prim efort și să începem să descoperim calitățile care zac în noi, pentru a le scoate în evidență și a le pune la dispoziția celorlalți.**

JOI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (*Elevii răspund*): **Să-I adorăm!** (*pauză 5-6 secunde*). Cunoscutul pastor protestant, Robert Schuller, într-una dintre predicile sale rostite în cadrul unei emisiuni de televiziune spunea următoarele cuvinte: *„Prefer să încerc să fac ceva greu și să nu reușesc, decât să încerc să nu fac nimic și să reușesc.”* Sunt pline de învățatură aceste cuvinte și ne invită la reflecție. Deseori noi așteptăm să reușim fără să facem efort, fără să muncim, fără să transpirăm sau ne mulțumim cu foarte puțin, cu note doar de trecere. În viață însă trebuie să ne stabilim obiective mărețe pentru care trebuie să muncim mai mult, chiar cu riscul de a nu le atinge pe deplin și de a nu reuși. **Efortul susținut este cheia succesului în viață. Dacă noi vom depune toate eforturile pentru a ne atinge obiectivele, Dumnezeu cu siguranță ne va ajuta în demersul nostru.**

Vineri

Evangelia duminicii a IV-a din timpul de peste an.

Sugestii pentru reflecția de dimineață

Anul școlar 2016-2017

DESPRE ECUMENISM ȘI ÎMPĂCARE

(Săptămâna a 17- a)

Luni

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (*Elevii răspund*): **Să-I adorăm!** (*pauză 5-6 secunde*). Deoarece săptămâna aceasta, miercuri, 18 ianuarie, va începe săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștinilor, care va ține până pe data de 25 ianuarie, la reflecțiile de dimineață vom avea ca temă cuvintele **ecumenism și împăcare**. Anul acesta textele propuse pentru zilele de rugăciune au fost elaborate de către Consiliul Bisericilor Creștine din Germania. Un comitet format din zece membri, reprezentând mai multe Biserici, s-a reunit de trei ori între anii 2014 și 2015 pentru a redacta textele cerute. Tema aleasă pentru zilele de rugăciune se intitulează: **„Reconciliere – iubirea lui Cristos ne constrânge”** și se inspiră din a doua Scrisoare a Sfântului apostol Paul către Corintei, capitolul 5 versetele 14 la 20. (cf. 2Cor 5,14-20). Motivul pentru care a fost desemnat Consiliul Bisericilor Creștine din Germania să pregătească aceste rugăciuni este aniversarea a 500 de ani de la începutul Reformei Protestante inițiate de Martin Luther, în anul 1517.

Marti

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (*Elevii răspund*): **Să-I adorăm!** (*pauză 5-6 secunde*). Astăzi, dragi elevi, vom reflecta împreună asupra textului care a inspirat tema săptămânii de rugăciune pentru unitatea creștinilor – „Reconciliere – iubirea lui Cristos ne constrânge” și anume a doua Scrisoare a Sfântului apostol Paul către Corinteni capitolul 5 versetele 14 la 20. Pasajul biblic ales subliniază faptul că împăcarea este un dar al lui Dumnezeu adresat întregii creații. „Dumnezeu era în Cristos împăcând lumea cu sine, neținând cont de greșelile lor și punând în noi cuvântul reconcilierii” (v. 19). Prin efectul acțiunii divine, persoana împăcată în Cristos este la rândul ei chemată să proclame reconcilierea în vorbe și în fapte: „Iubirea lui Dumnezeu ne constrânge” (cf. v. 14). „Așadar, noi suntem împuterniciți ai lui Cristos și ai lui Dumnezeu care vă îndeamnă prin noi. Vă rugăm pentru Cristos: împăcați-vă cu Dumnezeu!” (v. 20). Textul subliniază că această împăcare nu se va face fără sacrificii. Isus și-a dat viața, el a murit pentru noi toți. Ambasadorii reconcilierii sunt deci chemați, în numele și după exemplul său, să-și dăruiască propria viață. Ei nu mai trăiesc pentru ei înșiși; ei trăiesc pentru el, care a murit pentru ei.

Miercuri

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (*Elevii răspund*): **Să-I adorăm!** (*pauză 5-6 secunde*). Dragostea lui Cristos ne cere să ne rugăm, dar tot ea ne impune să mergem dincolo de simpla Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor. Comunitățile și Bisericile au nevoie de darul reconcilierii cu Dumnezeu, care este sursă a vieții. Dar ele au nevoie mai presus de toate de a da mărturie împreună în fața lumii: „Ca toți să fie una, după cum tu, Tată, ești în mine și eu în tine, ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că tu m-ai trimis.” (In 17,21). **Lumea are nevoie de apostoli ai împăcării**, pentru a îndepărta barierele, a construi punți, a instaura pacea și a deschide calea unor forme noi de a trăi în numele celui care ne-a împăcat cu Dumnezeu, Isus Cristos. Duhul Sfânt ne îndrumă spre calea împăcării în numele său.

Joi

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (*Elevii răspund*): **Să-I adorăm!** (*pauză 5-6 secunde*). La momentul redactării rugăciunilor propuse în această săptămână, în anul 2015, mai multe persoane și Biserici din Germania au pus în practică dorința lor de reconciliere, adăpostind nenumărați refugiați provenind din Siria, Afghanistan, Eritreea, precum și din țările Balcanilor occidentali, persoane în căutarea unui refugiu și a unui nou început în viață. Sprijinul concret oferit acestor persoane, precum și reacțiile energice împotriva ostilității xenofobe au fost o mărturie limpede a reconcilierii, manifestate de poporul german. Ca apostoli ai reconcilierii, Bisericile s-au implicat activ, oferind asistență refugiaților în căutarea lor de adăpost, încercând în același timp să contribuie la ameliorarea condițiilor de viață în țările pe care aceștia au trebuit să le părăsească. Actele concrete de ajutor sunt tot atât de necesare ca și rugăciunea pentru reconciliere și pentru pace, atunci când dorim să aducem speranță și consolare celor care s-au refugiat în fața unor situații limită.

Sugestii pentru reflecția de dimineață

Anul școlar 2016-2017

Vineri

Textul Evangheliei Duminicii a III –a din timpul de peste an.

IMPORTANȚA PĂCII ÎN ZILELE NOASTRE

(Săptămâna a 16- a)

Luni

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (*Elevii răspund*): **Să-I adorăm!** (*pauză 5-6 secunde*). După două săptămâni de vacanță, iată-ne din nou la școală. Din semestrul întâi mai rămân patru săptămâni de cursuri. Tema reflecțiilor din această săptămână este PACEA. La nivelul Bisericii ziua de 1 ianuarie este sărbătorită ca ziua mondială a păcii. Anul acesta a fost sărbătorită a 50-a zi mondială a Păcii, după ce în urmă cu 50 de ani Papa Paul al VI-lea a instituit această zi. Titlul mesajului transmis de către Papa Francisc cu ocazia acestei aniversări se numește: **Nonviolența – stil al unei politici pentru pace**. În zilele care urmează vom alege câteva pasaje mai reprezentative din acest mesaj. „ (...) Cu această ocazie doresc să mă opresc asupra nonviolenței ca stil al unei politici de pace și îi cer lui Dumnezeu să ne ajute pe noi toți să ne inspirăm din nonviolență în profunzimea sentimentelor și valorile noastre personale. **Caritatea și nonviolența să călăuzească modul în care ne tratăm unii pe alții în raporturile interpersonale, în cele sociale și în cele internaționale**. Când știu să reziste în fața tentației răzbunării, victimele violenței pot să fie protagoniștii cei mai credibili ai proceselor nonviolente de construire a păcii. De la nivelul local și zilnic până la cel al ordinii mondiale fie ca nonviolența să devină stilul caracteristic al deciziilor noastre, al relațiilor noastre, al acțiunilor noastre, al politicii în toate formele sale.”

Marti

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (*Elevii răspund*): **Să-I adorăm!** (*pauză 5-6 secunde*). „ (...) Și Isus a trăit în timpuri de violență. El a învățat că adevăratul câmp de bătaie, în care se înfruntă violența și pacea, este inima umană: „Căci dinăuntru, adică din inima omului ies gândurile rele” (Mc 7,21). Însă mesajul lui Cristos, în fața acestei realități, oferă răspunsul în mod radical pozitiv: El a predicat neobosit iubirea necondiționată a lui Dumnezeu care primește și iartă și i-a învățat pe discipolii săi să-i iubească pe dușmani (cf. Mt 5,44) și să întoarcă obrazul celălalt (cf. Mt 5,39). Când i-a împiedicat pe cei care o acuzau pe adulteră ca s-o ucidă cu pietre (cf. In 8,1-11) și când, în noaptea dinainte de a muri, i-a spus lui Petru să pună înapoi în teacă sabia (cf. Mt 26,52), Isus a trasat calea nonviolenței, pe care a parcurs-o până la sfârșit, până la cruce, prin care a realizat pacea și a distrus dușmănia (cf. Ef 2,14-16). De aceea, cine primește Vestea Bună a lui Isus, știe să recunoască violența pe care o poartă în sine și se lasă vindecat de milostivirea lui Dumnezeu, devenind astfel la rândul său instrument de reconciliere, conform îndemnului sfântului Francisc de Assisi: „Pacea pe care o vestiți cu gura, s-o aveți și mai îmbeșugată în inimile voastre”.

Miercuri

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (*Elevii răspund*): **Să-I adorăm!** (*pauză 5-6 secunde*). „ (...) A fi adevărați discipoli ai lui Isus astăzi înseamnă a adera și la propunerea sa de nonviolență. Ea – așa cum a afirmat predecesorul meu Benedict al XVI-lea – „**este realistă, pentru că ține cont că în lume este prea multă violență, prea multă nedreptate, așadar nu se poate depăși această situație decât contrapunând un mai mult de iubire, un mai mult de bunățate**. Acest «mai mult» vine de la Dumnezeu”⁴. Și el adăuga cu mare forță: „Pentru creștini nonviolența nu este un simplu comportament tactic, ci un mod de a fi al persoanei, atitudinea celui care este așa de convins de iubirea lui Dumnezeu și de puterea sa încât nu-i este frică să înfrunte răul numai cu armele iubirii și adevărului. Iubirea dușmanului constituie nucleul «revoluției creștine»”. Pe bună dreptate evanghelia aceluși iubiți pe dușmanii voștri (cf. Lc 6,27) este considerată „magna charta a nonviolenței creștine”: ea nu constă „în a capitula în fața răului [...] ci în a răspunde la rău cu binele (cf. Rom 12,17-21), frângând în acest mod lanțul nedreptății”.

Joi

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (*Elevii răspund*): **Să-I adorăm!** (*pauză 5-6 secunde*). „ (...) Jubileul Milostivirii, încheiat în noiembrie, a fost o invitație de a privi în profunzimile inimii noastre și de a lăsa să intre acolo milostivirea lui Dumnezeu. Anul jubiliar ne-a făcut să conștientizăm cât de numeroase și diferite sunt persoanele și grupurile sociale care sunt tratate cu indiferență, sunt victime ale nedreptății și îndură violență. Ei fac parte din „familia” noastră, sunt frații noștri și surorile noastre. Pentru aceasta politicile de nonviolență trebuie să înceapă între zidurile casei pentru a se răspândi după aceea la întreaga familie umană. „Exemplul sfintei Tereza de Lisieux ne invită la practicarea căii mici a iubirii, să nu pierdem oportunitatea unui cuvânt respectuos, a unui zâmbet, a oricărui gest mic care să semene pace și prietenie.”

Sugestii pentru reflecția de dimineață

Anul școlar 2016-2017

Vineri

Textul Evangheliei Duminicii a II –a din timpul de peste an.

SĂRBĂTOAREA NAȘTERII DOMNULUI

(Săptămâna a 15- a)

Luni

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (*Elevii răspund*): **Să-I adorăm!** (*pauză 5-6 secunde*). În fiecare an, sosirea Crăciunului și a sărbătorilor de iarnă produce tuturor, dar în mod special copiilor și tinerilor, o bucurie nespus de mare. Zăpada care este așteptată cu atâta nerăbdare de copii, colindele care răsună pe majoritatea posturilor de radio și de televiziune, cadourile care își așteaptă cumpărătorii pe rafturi, serbările din grădinițe și școli, celebrările liturgice din bisericile parohiale, totul contribuie la farmecul acestei frumoase sărbători a Nașterii Domnului. Astăzi, mai mult ca oricând, există riscul ca stresul pregătirilor pentru aceste sărbători să facă uitat centrul de greutate pe care ar trebui să-l aibă sărbătoarea Crăciunului: **VENIREA LUI ISUS – DUMNEZEU MÂNTUIȘTE – ÎN MIJLOCUL OAMENILOR**. În această săptămână, vom reflecta împreună la ce ar trebui să însemne Crăciunul pentru noi, care ne considerăm creștini.

Marti

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (*Elevii răspund*): **Să-I adorăm!** (*pauză 5-6 secunde*). Misterul sărbătorii Crăciunului ne descoperă iubirea pe care Dumnezeu o are față de oameni. Dumnezeu, prin Fiul său Isus Cristos, vine în mijlocul nostru. Se face om asemenea nouă, afară de păcat. Sfântul apostol Paul, în scrisoarea către Filipeni scrie: „*Isus, fiind din fire Dumnezeu, nu a considerat un beneficiu propriu egalitatea sa cu Dumnezeu, ci s-a despuat pe sine luând firea sclavului, devenind asemenea oamenilor, iar, după felul lui de a fi, a fost socotit ca un om. S-a umilit pe sine, făcându-se ascultător până la moarte, și încă moartea pe cruce. Pentru aceasta și Dumnezeu l-a înălțat și i-a dăruit numele care este mai presus de orice nume, pentru ca în numele lui Isus să se plece tot genunchiul: al celor din ceruri, al celor de pe pământ și al celor de dedesubt și orice limbă să dea mărturie că Isus Cristos este Domn, spre gloria lui Dumnezeu Tatăl.*” (Ful 2, 5- 11). Iată adevăratul sens al sărbătorii Crăciunului: **iubirea nemărginită a lui Dumnezeu față de oameni.**

Miercuri

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (*Elevii răspund*): **Să-I adorăm!** (*pauză 5-6 secunde*). Pruncușorul, Isus, Crăciunul înseamnă amintirea nașterii Tale între noi, prezența iubirii tale în mijlocul familiilor noastre și a societății. Crăciunul înseamnă certitudinea că Dumnezeu, cel care a creat cerul și pământul este Tatăl nostru și că tu, Prunc Divin, ești fratele nostru. **Ajută-ne ca amintirea sărbătorii Nașterii tale să mărească în noi credința, să ne angajeze să trăim ca adevărați frați, să ne ajute să învingem ura care există în lume și să semănăm pacea și dreptatea între oameni.** Pruncușorul divin învață-ne să înțelegem că unde există pace și dreptate, acolo te afli și Tu. Amin.

Joi

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (*Elevii răspund*): **Să-I adorăm!** (*pauză 5-6 secunde*). Dacă ești trist, înveselește-te! Crăciunul înseamnă BUCURIE. Dacă ai dușmani, împacă-te! Crăciunul înseamnă PACE. Dacă ai prieteni, caută-i! Crăciunul înseamnă ÎNTÂLNIRE. Dacă alături de tine se află săraci, ajută-i! Crăciunul înseamnă A DĂRUI! Dacă ești mândru, renunță la mândrie! Crăciunul înseamnă UMILINȚĂ. Dacă ai datorii, plătește-le! Crăciunul înseamnă DREPTATE. Dacă știi că ai păcătuit, convertește-te și schimbă-ți viața. Crăciunul înseamnă CONVERTIRE ȘI HAR. Dacă te afli în întuneric, caută lumina! Crăciunul înseamnă LUMINĂ. Dacă ai resentimente, uită-le! Crăciunul înseamnă IERTARE.

Sugestii pentru reflecția de dimineață

Anul școlar 2016-2017

Vineri Textul Evangheliei **DIN ZIUA DE CRĂCIUN**
SPERANȚA NOASTRĂ VINE DE LA DOMNUL

(Săptămâna 14)

Luni

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (*Elevii răspund*): **Să-I adorăm!** (*pauză 5-6 secunde*). După ce săptămâna trecută am reflectat împreună asupra valorii generozității, săptămâna aceasta, vă invităm, dragi elevi să reflectăm asupra virtuții **SPERANȚEI**. Timpul Adventului trebuie privit ca un timp al speranței. Într-o lume plină de războaie, de ură, de suferință, avem nevoie de CINEVA la care să găsim ajutor. Sărbătoarea nașterii lui Isus Cristos – Crăciunul – ne arată că Isus Cristos, Om-Dumnezeu ia chip omenesc, vine pe Pământ, devine solidar cu noi oameni, pentru ca să ne ridice la demnitatea de Fii ai lui Dumnezeu și să ne mântuiască, să ne elibereze de rău. Dumnezeu acționează în lume prin noi, creaturile sale. Să ne străduim, așadar, dragi elevi, să fim pentru ceilalți motive de speranță și de bucurie în aceste două săptămâni care au mai rămas până la sărbătoarea Crăciunului.

Marți

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (*Elevii răspund*): **Să-I adorăm!** (*pauză 5-6 secunde*). Lecturile pe care le vom asculta atât la liturghiile din timpul săptămânii – Rorate – cât și duminica, ne prezintă niște personaje exemplare, care au fost purtătoare de **SPERANȚĂ**. Prin răspunsul lor ferm și prin faptele lor acestea ne pot fi exemple de mărturisire a credinței, de slujire a aproapei și de trăire a speranței. Îi vom întâlni pe *profeți* vestind oamenilor că timpul s-a împlinit și că Dumnezeu îl va trimite în lume pe Mesia, pe Emanuel „Dumnezeu cu noi”. Vom contempla persoana *Preasfintei Fecioare Maria*, servitoarea cea umilă, care spune DA propunerii venite din partea lui Dumnezeu de a fi Mama Fiului Său. Nu în ultimul rând vom avea posibilitatea de a privi spre sfântul *Ioan Botezătorul*, cel care a pregătit calea Domnului și l-a prezentat lumii ca Miel al lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii. Să ne străduim, deci, în aceste două săptămâni, să le imităm și să fim exemple bune pentru cei din jurul nostru.

Miercuri

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (*Elevii răspund*): **Să-I adorăm!** (*pauză 5-6 secunde*). Dacă am privit cu atenție la coroana de Advent, am putut observa că deja ard trei lumânări. Coroana de advent a devenit un simbol pentru această perioadă de har din viața Bisericii, iar rolul simbolurilor este acela de a ne ajuta să ne apropiem mai ușor de cunoașterea și înțelegerea anumitei realități. Ne aflăm în așteptarea Mântuitorului, al celui care a adus lumii împăcarea cu Tatăl. Prin trimiterea în lume a Fiului său preaiubit, Dumnezeu păstrează vie în oameni SPERANȚA că viața aceasta de pe pământ nu înseamnă totul, că suferințele de pe pământ vor lua sfârșit și că de faptele noastre de pe pământ va depinde viitorul nostru în lumea viitoare. Să profităm la maximum de aceste zile de har, dragi elevi, și să-i pregătim lui Isus un loc curat în inimile noastre.

Joi

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (*Elevii răspund*): **Să-I adorăm!** (*pauză 5-6 secunde*). Doamne, Isuse, Tu care dorești să așezi între noi Cortul prezenței tale, pentru a ne vorbi de Tatăl și a ne învăța să ne iubim ca frații, ajută-ne să știm să te primim ca pe Mântuitorul nostru și să te ascultăm chiar și atunci când cuvintele tale ni se par stranii sau provocatoare. Doamne, Isuse, tu care vii în întâmpinarea noastră, privește spre dificultățile noastre în a putea înțelege mesajul tău și fă ca prezența ta să fie mai puternică decât indiferența noastră, pentru ca împreună cu tine să mergem spre drumul care duce către Tatăl. Doamne, Dumnezeul nostru, noi te așteptăm și strigăm către tine: Vino! Deseori ne simțim descurajați, deoarece avem impresia că nu vine nimeni și că nimic nu se schimbă. Ajută-ne să descoperim, Doamne, că și tu aștepti ca noi, oamenii, să ne schimbăm și să ne pornim la drum alături de cel care vine: Isus Cristos – Mântuitorul.

Vineri Evanghelia duminicii a IV-a din timpul Adventului. Anul A

Sugestii pentru reflecția de dimineață

Anul școlar 2016-2017

DESPRE GENEROZITATE

(Săptămâna 13)

LUNI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (*Elevii răspund*): **Să-I adorăm!** (*pauză 5-6 secunde*). Tema reflecțiilor din această săptămână este generozitatea. Am ales această temă, ca și în anii anteriori, cu scopul de a ne sensibiliza mai mult față de campania pe care o facem în școala noastră, acum în timpul Adventului, cu scopul de a **strânge fonduri pentru copiii din Centrul de plasament „Căminul La Salle” din Iași**. Actualmente în centru sunt prezenți 16 băieți. Generozitatea este o calitate deosebită care implică **mărinimie și dăruire**. Au trecut deja două săptămâni de când am început această campanie și „termometrul” generozității noastre, pe care îl completăm la sfârșitul fiecărei zile așteaptă să aibă mai multe grade. Este timpul să fim mai generoși, dăruind cu mărinimie din puținul nostru. Să prezentăm acest proiect în familiile noastre, părinților noștri, prietenilor noștri și să-i implicăm și pe ei. Împreună putem să le venim în ajutor acestor copii, care din diferite motive sunt nevoiți să fie departe de familie și de cei dragi.

MARȚI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (*Elevii răspund*): **Să-I adorăm!** (*pauză 5-6 secunde*). Dicționarul explicativ al limbii române prezintă cuvântul generozitate ca fiind calitatea omului generos. Pentru cuvântul generos se oferă următoarele explicații: (despre oameni și manifestările lor) – 1. *care este gata să ajute în mod dezinteresat pe alții; mărinimos, darnic, altruist*; 2. *însuflețit de idei sau de sentimente alese, nobile*. Primul sens al cuvântului este și cel mai des întâlnit și utilizat: *cineva este generos atunci când este gata să-i ajute pe alții în mod dezinteresat*. Sfântul apostol Paul, în a doua scrisoare a sa către Corinteni capitolele 8 și 9, scriindu-le corintenilor despre generozitatea Bisericii din Macedonia față de Biserica din Ierusalim, schițează un veritabil tablou al generozității: **Aceste comunități ale Bisericilor din Macedonia au dăruit: cu generozitate - deși erau în sărăcie - , cu bucurie, de bunăvoie, cu sacrificiu, fără zgârcenie, fără părere de rău și fără să se simtă obligați**. Cum se manifestă generozitatea, dărnicia în viața noastră?

MIERCURI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (*Elevii răspund*): **Să-I adorăm!** (*pauză 5-6 secunde*). Al doilea sens al cuvântului: *însuflețit de idei sau de sentimente alese, nobile* ne permite să abordăm tema generozității și dintr-o altă perspectivă, mai puțin folosită, și anume: să fim generoși și mărinimoși atunci când vine vorba de pregătirea noastră pentru viitor și de eforturile care sunt necesare pentru a ne atinge scopurile propuse. **Nimic nu trebuie să ne împiedice sau să ne condiționeze când vine vorba de datoria noastră de a învăța și de a ne pregăti zilnic la disciplinele școlare**. Dacă suntem în stare de a le veni în ajutor celorlalți, atunci când au nevoie, cu atât mai mult trebuie să fim „mărinimoși” și față de noi înșine, să ne „ajutăm” pe noi înșine, căutând momentele cele mai potrivite și mijloacele cele mai plăcute și eficiente care să ne ajute să atingem scopurile spre care tindem. Să nu fim zgârciți în privința orelor alocate studiului și pregătirii pentru școală! Să nu fim zgârciți în a citi o carte bună, care contribuie la îmbogățirea vocabularului nostru! Să nu fim zgârciți în a opta pentru activități sportive, în detrimentul playstation-ului sau a calculatorului! Dacă vom ști să fim generoși față de noi înșine, în aspectele menționate, vom avea numai de câștigat.

JOI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (*Elevii răspund*): **Să-I adorăm!** (*pauză 5-6 secunde*). Garabet Ibrăileanu (1871-1936) a fost critic și istoric literar, eseist, pedagog, una dintre cele mai influente personalități din literatura română a primelor decenii din secolul al XX-lea. Referitor la generozitate a făcut următoarea afirmație: „*Generozitatea este virtutea celor tari*.” **Generozitatea, privită sub cele două aspecte analizate în zilele trecute, este o calitate care trebuie îngrijită și cultivată**. Pentru aceasta este nevoie de o disciplină zilnică: în fiecare zi trebuie să facem un mic pas în a deveni mai generoși, mai darnici, mai mărinimoși atât față de cei de lângă noi, cât și față de noi înșine. Singuri, cu puterile noastre proprii, poate nu vom reuși, ajutați, însă, de harul lui Dumnezeu - pe care îl putem cere prin rugăciune – cu siguranță vom izbuti.

Sugestii pentru reflecția de dimineață

Anul școlar 2016-2017

VINERI Evanghelia duminicii a III-a din timpul Adventului. Anul A

ADVENT – Postul Crăciunului

(Săptămâna 12)

LUNI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (*Elevii răspund*): **Să-l adorăm!** (*pauză 5-6 secunde*). Ieri, dragi elevi, a fost prima duminică a Adventului sau a Postului Crăciunului. Această perioadă precedă Sărbătoarea Nașterii Domnului – Crăciunul și variază în funcție de confesiune și de rit, de la patru săptămâni, la șase săptămâni. Normele actuale pentru orânduirea anului liturgic caracterizează astfel perioada Adventului: „Perioada Adventului are o dublă caracteristică: e timp de pregătire la solemnitatea Nașterii Domnului, în care ne amintim de prima venire a Fiului lui Dumnezeu între oameni și totodată este timpul în care, printr-o atare amintire, sufletul este condus spre așteptarea celei de a doua veniri a lui Cristos de la sfârșitul timpurilor”. Un semn exterior vizibil în bisericile noastre este coroana de Advent. Coroana de Advent are o formă circulară. Cercul este încă din antichitate un semn al veșniciei și al unității; aici indică și soarele și ciclul său anual, modul său continuu de a se reproduce, fără a se consuma vreodată; exprimă foarte bine misterul lui Cristos care este propus mereu. La fel ca și inelul, care este un tot continuu, coroana este și semn de fidelitate, fidelitatea lui Dumnezeu față de promisiunile sale. Dată fiind această semnificație, coroana de Advent trebuie să-și mențină forma sa circulară și nu trebuie să devină o compoziție florală cu patru lumânări. Coroana este și semn al regalității și al victoriei. Ramurile mereu verzi de brad sau de pin care ornează coroana sunt semnele speranței și ale vieții fără de sfârșit, ale vieții veșnice.

MARȚI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (*Elevii răspund*): **Să-l adorăm!** (*pauză 5-6 secunde*). Cele patru lumânări de pe coroana de Advent arată cele patru săptămâni ale acestui timp sfânt. Aprinderea succesivă a lumânărilor indică apropierea progresivă a Nașterii lui Isus, progresiva victorie a luminii asupra întunericului. De aceea e bine ca aprinderea lor să aibă loc seara, pe întuneric. La început lumânările erau trei de culoare violet și una de culoare roșie: violet pentru a indica penitența și convertirea la Dumnezeu, roșie ca semn al bucuriei pentru iminenta naștere a lui Isus; cea roșie se aprinde în a treia duminică de Advent, numită chiar Gaudete (bucurați-vă). Ele pot fi însă toate de culoare albă sau în patru culori diferite. Fiecare lumânare își are semnificația sa religioasă. Conform tradiției, prima este lumânarea profetului, a doua a Betleemului, a treia a păstorilor, a patra a îngerilor. Vă invităm, dragi elevi, să folosiți bine acest timp al Adventului. Să încercați să faceți mai multe fapte bune, decât de obicei și să căutați să vă implicați din toată inima în campania de Advent care a început deja.

MIERCURI

Sfântul Andrei – zi liberă

JOI

1 Decembrie – Ziua Națională a României – zi liberă.

VINERI Evanghelia duminicii a II-a din Timpul Adventului. Anul A.

Sugestii pentru reflecția de dimineață

Anul școlar 2016-2017

RUGĂCIUNEA NE APROPIE DE DUMNEZEU

(Săptămâna a 10-a)

LUNI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Tema reflecțiilor din această săptămână face referire la cel de-al treilea obiectiv pe care ni l-am propus la Zilele de conviețuire și anume: însemnătatea pe care trebuie să o aibă **rugăciunea** în viața noastră și modul în care rugăciunea ne poate apropia mai mult de Dumnezeu. Despre rugăciune, cu siguranță, am citit și auzit multe, încă din copilărie. Definiția scurtă și concisă a rugăciunii, pe care am învățat-o de mici, este următoarea: **rugăciunea reprezintă înălțarea minții și a inimii către Dumnezeu**. Rugăciunea este dialogul dintre om și Dumnezeu. Da, rugăciunea trebuie să fie un dialog și nu un monolog. Pentru aceasta trebuie, însă, să facem tăcere în interiorul nostru pentru a auzi vocea lui Dumnezeu. Așa cum trupul are nevoie de hrană, la fel sufletul are nevoie de rugăciune. **Să ne întrebăm și noi în tăcere: noi cât timp acordăm în fiecare zi rugăciunii?**

MARȚI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Isus Cristos ne este un model în această privință. În timpul vieții sale, Isus s-a rugat mult. Îi făcea plăcere să se aplece în dialog cu Tatăl său din ceruri. Îl întâlnim în rugăciune, înainte de momentele importante ale vieții sale. Amintim aici două din aceste momente: se retrage în pustiu pentru 40 de zile pentru a se ruga și pregăti înainte de a-și începe activitatea publică; se roagă în Grădina Măslinilor, înainte de fi dat la moarte, judecat, batjocorit, răstignit pe cruce și ucis. În rugăciune, Isus găsește alinare, mângâiere, putere și forță pentru a-și duce la îndeplinire misiunea încredințată Lui de Tatăl. Mereu atent la îndeplinirea voinței Tatălui, Isus se abandonează cu totul Tatălui său: „Tată, facă-se voia Ta și nu voia mea!”. **Ne putem întreba și noi: când ne rugăm, cerem să se împlinescă voința lui Dumnezeu, în viața noastră, sau ca Dumnezeu să împlinescă voința noastră?**

MIERCURI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Ucenicii lui Isus îi cer ca El să-i învețe să se roage. Isus le spune: „Voi când vă rugați să spuneți: Tatăl nostru...”. Este singura rugăciune pe care Isus îi învață pe ucenicii săi. Este o rugăciune care iese din orice tipar existent în liturgia poporului evreu. Este ceva nou care ne arată cum trebuie să ne adresăm lui Dumnezeu Tatăl și ce să-i cerem. De asemenea, Isus, adresându-se ucenicilor, îi învață cum trebuie să arate adevărata rugăciune: „Când vă rugați, nu fiți ca fățarnicii, cărora le place să se roage prin sinagogi și la colțurile ulițelor, stând în picioare, ca să fie văzuți de oameni; adevăr vă spun: și-au primit răsplata.”⁶ Tu însă când te rogi, intră în camera ta și, închizând ușa, roagă-te Tatălui tău care este în ascuns, și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti ție.” **Să căutăm zilnic momente în care să ne înălțăm inimile și glasurile către Dumnezeu.**

JOI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Dacă ne-am examina cu atenție, am observa că rugăciunea noastră zilnică cuprinde foarte multe cereri. Ne rugăm bunului Dumnezeu pentru sănătatea noastră și a celor dragi, să avem succes în viață, să luăm note bune și lista poate continua. Este bine ca pe lângă acest mod de rugăciune să ne obișnuim și cu rugăciuni de mulțumire, de laudă și de preamărire. Cu siguranță că multe sunt motivele pentru care trebuie să-i mulțumim lui Dumnezeu, fiecare știe mai bine, în inima sa, în ce mod l-a ajutat Dumnezeu până acum. De asemenea, nu trebuie să ne descurajăm, dacă avem impresia că Dumnezeu nu ne ascultă rugăciunea. Trebuie să continuăm să ne rugăm. „Cereți și vi se va da, bateți și vi se va deschide”, ne spune Isus. **De un lucru trebuie să fim siguri, Dumnezeu știe mai bine decât noi de ce avem mai multă nevoie. El știe înainte de a-i cere care sunt nevoile noastre.**

Sugestii pentru reflecția de dimineață

Anul școlar 2016-2017

VINERI EVANGHELIA DUMINICII – CRISTOS REGELE UNIVERSULUI
SĂ ÎNVĂȚĂM SĂ FIM ALTRUIȘTI

(Săptămâna a 9-a)

LUNI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Săptămâna trecută, la zilele de conviețuire unul dintre obiectivele propuse a fost acela de a conștientiza cât de important este să ne ferim de egoism. Reflecțiile din această săptămână ne vor ajuta să găsim mijloacele cele mai potrivite de a evita egoismul și de a fi mai altruști. Filosoful francez Andre Frossard afirma într-una din cărțile sale că: **„Egoismul este unul dintre cei mai mari inamici ai fericirii umane”**. Dicționarul explicativ al limbii române oferă următoarea definiție pentru egoism: *„Atitudine de exagerată preocupare pentru interesele personale și de nesocotire a intereselor altora.”* Această atitudine de exagerată preocupare pentru interesele personale și de nesocotire a intereselor altora, reprezintă sursa multor conflicte. Faptul de a ne gândi mai întâi la nevoile proprii, nu este nimic rău, trebuie să fim însă atenți ca această grijă față de propria noastră persoană să nu fie exagerată, pentru a ne putea gândi și la ceilalți de lângă noi. **Să ne analizăm și să ne întrebăm: Eu cât de mult mă preocup de interesele mele? Mă gândesc și la ceilalți?**

MARȚI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Opusul egoismului, dragi elevi, este altruismul sau abnegația. Dicționarul explicativ al limbii române oferă următoarea explicație pentru cuvântul altruism: *„atitudinea morală sau dispoziția sufletească a celui care acționează dezinteresat în favoarea altora; doctrină morală care preconizează o asemenea atitudine”*. Altruismul este grija pentru binele altor persoane și acțiunea de ajutorare, salvare a lor, în caz de nevoie. Altruismul este o motivație de a oferi ceva de valoare unei părți care trebuie să fie oricine, dar nu sinele. În acest sens, să ascultăm două citate a doi autori cunoscuți. Primul citat îi aparține lui Voltaire, filosof francez care a trăit în secolul al XVIII-lea. Într-una din lucrările sale el scria: **„Nu ești bun de nimic, dacă ești bun doar pentru tine.”** Al doilea citat îi aparține cunoscutului scriitor columbian Gabriel Garcia Marquez, laureat al premiului Nobel pentru literatură, în anul 1982. Acesta afirma, într-una din lucrările sale: **„Am învățat că un om n-are dreptul să-l privească pe un altul de sus decât atunci când trebuie să se aplece pentru a-l ajuta să se ridice.”** Aceasta trebuie să fie și motivația noastră, dragi elevi, atunci când ne gândim la ceilalți. **Să nu privim pe nimeni de sus, ci să-i ajutăm.**

MIERCURI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Religiiile lumii promovează altruismul ca pe o valoare morală de mare importanță. În creștinism, de exemplu, altruismul se află în centrul învățăturilor lui Isus Cristos din Evanghelii. Prezența și semnificația iubirii este cuprinsă nu doar în cuvinte, reflecții, ci și în fapte. **Astfel, noi trebuie să urmărim binele comun mai mult decât binele personal, întrucât binele comun este mai folositor pentru om.** Referitor la aproapele nostru, în cartea Leviticului: Dumnezeu adresându-se poporului evreu și prin el nouă tuturor, afirma: *„Să nu furați, să nu spuneți minciuni și să nu vă înșelați aproapele”* (Levitic 11). În Evanghelia după Matei, cap. 22, 37 stă scris: *„Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, din toată inima ta, din tot sufletul tău și din tot cugetul tău” și „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”*. Mulți autori biblici subliniază o puternică legătură între iubirea față de aproapele și iubirea față de Dumnezeu. Întâia scrisoare a Sfântului Apostol Ioan, cap. 4, 21 ne spune următoarele: *„Și această poruncă avem de la El: cine iubește pe Dumnezeu să iubească și pe fratele său”*. **Așadar, dragi elevi, atunci când facem o faptă bună aproapelui să ne gândim că de fapt îi slujim lui Isus!**

JOI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Doamne învăță-ne să nu uităm să-i respectăm pe ceilalți ca pe noi înșine. Să nu uităm că avem nevoie unii de ceilalți. Că nu putem trăi izolați. Că avem nevoie de comunicare deoarece aceasta este necesară echilibrului nostru. Învăță-ne că trebuie să împărtășim cu ceilalți tot ce ni se întâmplă. **Ajută-ne să realizăm faptul că cea mai mare bucurie a noastră este aceea de a fi înconjurați de oameni, de a putea trăi cu ei, de a fi fericiți cu ei și de a nu fi singuri. Doamne, ajută-ne să fim mai altruști și mai iubitori față de aproapele. Amin.**

Sugestii pentru reflecția de dimineață

Anul școlar 2016-2017

VINERI Evanghelia duminicii a XXXIII-a de peste an.

Să învățăm să-l descoperim pe Dumnezeu în creație (Săptămâna a 8-a)

LUNI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Reflecțiile din această săptămână ne vor ajuta să-l descoperim pe Dumnezeu, cel TRANSCENDENT, prin intermediul creației sale. În fața misterului, să-l adorăm pe Dumnezeu pentru tot ceea ce a creat. Doar singur Dumnezeu este cel care poate crea din nimic. Noi, creaturile sale, nu facem decât să transformăm ceea ce deja există. El este singurul Perfect, el este singurul Atotputernic, Atotștiutor, Veșnic, Cel fără de început și fără de sfârșit. În fața multor întrebări fără răspuns, dacă dorim să ne păstrăm seninătatea și liniștea, e bine să rămânem în admirație și adorație față de acest DUMNEZEU TĂCUT, care vorbește prin intermediul CREAȚIEI, să ne acceptăm condiția de OAMENI și să-i mulțumim pentru tot ceea ce face, zilnic, pentru noi!

MARȚI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Deoarece, astăzi, 1 noiembrie, în Biserica catolică este amintită solemnitatea **Tuturor Sfinților**, vă invităm, dragi elevi, să-l admirăm pe Dumnezeu în sfinții săi. Alături de sfinții care sunt amintiți de-a lungul anului în calendar, cu siguranță că există mult mai multe persoane care au ajuns să se bucure de prezența lui Dumnezeu în paradis. Pentru acestea, sfânta Maică Biserică a stabilit o zi, cea de 1 noiembrie, pentru a fi sărbătorită. Sfinții sunt un exemplu pentru noi toți că mântuirea este posibilă. Da, dragi elevi, sfințenia este posibilă. Ea nu este rezervată doar unor persoane privilegiate, ci este la îndemâna și dispoziția oricui. De fapt, cu toții trebuie să ne străduim să ajungem la sfințenie, deoarece în prezența lui Dumnezeu – ceea ce reprezintă raiul, a fi în prezența lui Dumnezeu – cu toții va trebui să fim sfinți. Ajută-ne, Doamne, să fim sfinți.

MIERCURI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Rămânem tot în atmosfera de sărbătoare a zilei de ieri, deoarece, astăzi, în calendarul romano-catolic avem **Pomenirea tuturor credincioșilor răposați**. O zi specială în care Biserica ne invită să ne amintim de toți cei dragi din familiile noastre sau cei cunoscuți care au trecut din această lume la Tatăl. Pomenirea credincioșilor răposați ocupă atât Biserica ortodoxă cât și cea catolică un loc aparte. Pe lângă semnificația umană a păstrării vie în amintire a persoanelor dragi care au trecut la Domnul, pomenirea credincioșilor răposați reprezintă, de asemenea, un act de credință în Viața veșnică și în Învierea de Apoi. Să nu uităm ca în aceste zile să mergem la mormintele celor dragi și să ne rugăm pentru odihna sufletelor lor. **Odihna cea veșnică dă le-o lor, Doamne. Și lumina fără de sfârșit să le strălucească. Să se odihnească în pace. Prin mila lui Dumnezeu. Amin.**

JOI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Doamne, în fața misterului dorim să Te adorăm și să-ți mulțumim pentru tot ce ai făcut pentru noi oamenii. Este adevărat, Doamne, că prezența Ta pe acest pământ nu este ușor de sesizat de toți oamenii. De multe ori, pari un Dumnezeu îndepărtat, care ne lași singuri să ne zbatem în greutățile acestei lumi, singuri în această vale de lacrimi. Acest sentiment este încă puternic între oameni, Doamne. Cu toate acestea, știm că nu ne vei oferi alte semne decât pe cele pe care ai binevoit deja să ni le trimiți: ai creat o lume atât de perfectă, peste care ai binevoit să-l așezi pe om ca stăpân și administrator și L-ai trimis în lume pe Fiul tău Isus Cristos, Mântuitorul nostru. Pe om l-ai înzestrat cu atâtea daruri, fiind la momentul de față ființa cea mai completă și mai perfectă. Mărește, Doamne, în noi credința și ajută-ne să te descoperim în semnele lăsate de Tine, ca mărturie a prezenței și existenței Tale. Amin.

VINERI Evanghelia duminicii a XXXII-a de peste an.

Sugestii pentru reflecția de dimineață

Anul școlar 2016-2017

VOLUNTARIII CARITĂȚII

(Săptămâna a 7- a)

Luni

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Dragi elevi, deoarece în ultimele trei săptămâni am inițiat campania de strângere de alimente pentru bătrânii și copii din Centrul „Sfântul Ioan Paul al II-lea”, din Butea, dorim ca în această săptămână reflecțiile zilnice să ne sensibilizeze mai mult asupra iubirii față de aproapele și față de milostivire. Anul acesta, mai este numit și anul milostivirii. Sfântul Părinte Papa Francis vorbind despre milostivire, amintea de faptele de milostenie trupească și sufletească. Săptămâna aceasta vom reflecta asupra faptelor de milostenie trupească. **Faptele de milostenie ne amintesc de importanța traducerii credinței noastre în acte concrete și zilnice, destinate să-l ajute pe aproapele nostru în trup și în spirit. După aceste fapte noi vom fi judecați.** Sfânta Biserică ne învață că aceste fapte sunt următoarele: **a da de mâncare celor flămânzi, a da de băut celor însetați, a îmbrăca pe cei goi, a adăposti pe străini, a vizita pe cei bolnavi, a vizita pe cei închiși, a îngropa pe cei morți.**

Marți

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Faptele de milostenie trupească își fundamentează originea în cuvintele Mântuitorului din Evanghelia după sfântul **Matei 25, 31-36**: „*Când va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va șede pe scaunul de domnie al slavei Sale. Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre și va pune oile la dreapta, iar caprele la stânga Lui. Atunci Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: "Veniți binecuvântații Tatălui Meu moșteniți Împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii. Căci am fost flămând, și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete, și Mi-ați dat de băut; am fost străin, și M-ați primit; am fost gol, și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav, și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță, și ați venit pe la Mine."* Drept răspuns, Împăratul le va zice: "Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut." . Ne putem întreba: **Ce i-am prezenta Domnului, dacă ni s-ar cere cont acum pentru viața noastră?**

Miercuri

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). **Pentru ca faptele de milostenie trupească să fie bineplăcute Domnului și să aducă roade sufletești, trebuie să ne străduim ca acestea să izvorască din iubire sinceră față de Dumnezeu și față de aproapele.** Femeia văduvă, care a dăruit la templu doi bănuți, singurii pe care-i mai avea, trece mult înaintea bogăților care puneau sume mari în cutia templului, dar numai de ochii lumii (Mc 12, 42-44). **Darul făcut aproapelui, cuvintele de mângâiere și împăcare care ies dintr-o inimă lipsită de iubire, nu pot avea o bună înrâurire,** așa după cum minunat spune, Sfântul Apostol Paul: „De aş grăi în limbile oamenilor și ale îngerilor, iar dragoste nu am, sunt ca o aramă sunătoare și ca un chimval zăngănitor...Și de aş împărți toată averea mea și de aş da trupul meu ca să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi folosește” (1Cor. 13, 1, 3). **Câtă iubire există în faptele pe care le facem?**

Joi

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Să ne rugăm împreună cu Maica Tereza de Calcuta: Doamne, când îmi este foame, trimite-l pe cineva care să aibă nevoie de mâncare; când îmi este sete, trimite-l pe cineva care să aibă nevoie de apă; când îmi va fi frig, trimite-l pe cineva care are nevoie de căldură; când mă voi considera săracă, pune lângă mine pe cineva cu adevărat sărac; când mi se va părea crucea prea grea, ajută-mă să-i ajut pe ceilalți în a-și duce crucea; când doresc ca ceilalți să mă înțeleagă, trimite-l pe cineva care are nevoie de înțelegerea mea. Doamne, fă-ne demni să-i slujim pe frații noștri. Dăruiește-le prin mâinile noastre nu doar pâinea cea de toate zilele, ci și iubirea noastră milostivă, imagine a Ta. Amin.

VINERI

Evanghelia Duminicii a XXXI din timpul de peste an

Sugestii pentru reflecția de dimineață

Anul școlar 2016-2017

ZIUA MONDIALĂ A MISIUNILOR

(Săptămâna 6)

LUNI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu și să-l adorăm. (*pauză 5-6 secunde*). Deoarece, duminica viitoare, 23 octombrie, va fi sărbătorită a 90-a Zi mondială a misiunilor, reflecțiile din această săptămână se vor inspira din Scrisoarea Papei Francisc adresată Bisericii cu această ocazie. Tema Zilei mondiale a misiunilor se intitulează: „Biserica misionară, martoră a milostivirii”. „ (...) în această Zi Misionară Mondială suntem invitați toți „să ieșim”, ca discipoli misionari, fiecare punând în slujire talentul său, creativitatea, înțelepciunea și experiența sa în a duce mesajul de blândețe și compasiune al lui Dumnezeu la întreaga familie umană. (...) Milostivirea trezește în inima Tatălui o bucurie intimă atunci când îi întâlnește pe toți oamenii. (...) El este Dumnezeul binevoitor, atent, credincios; devine aproape pentru cel care este în nevoie pentru a fi aproape de toți, mai ales de cei săraci; se implică în realitatea umană cu blândețe exact cum ar face un tată și o mamă în viața copiilor lor (cf. Ier 31,20).” **Având în fața noastră această imagine a lui Dumnezeu Tatăl, să ne străduim și noi, dragi elevi, să fim milostivi cu cei din jurul nostru și să ne implicăm în a-i ajuta pe cei care au mai mare nevoie de ajutorul nostru.**

MARȚI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu și să-l adorăm. (*pauză 5-6 secunde*). Papa Francisc continuă mesajul adresat cu ocazia Zilei internaționale ale Misiunilor astfel: „ (...) Au mărturisit această iubire de milostivire, ca în primele timpuri ale experienței ecleziiale, atâția bărbați și femei de orice vârstă și condiție. **Un semn elocvent al iubirii materne a lui Dumnezeu este prezența considerabilă și crescândă a femeilor în domeniul misiunilor, alături de prezența bărbaților. Femeile, laice sau consacrate, iar astăzi chiar multe familii, realizează vocația lor misionară în cele mai diferite forme, de la vestirea directă a Evangheliei la slujirea caritativă.** Alături de opera evanghelizatoare și sacramentală a misionarilor, femeile și familiile înțeleg deseori mai adecvat problemele oamenilor și știu să le înfrunte în mod oportun și uneori inedit: prin grija față de viață, printr-o atenție specială mai mult față de persoane decât față de structuri și folosind orice resursă umană și spirituală în construirea armoniei, relațiilor, păcii, solidarității, dialogului, colaborării și fraternității, fie în cadrul raporturilor interpersonale, fie în cadrul mai amplu al vieții sociale și culturale, și îndeosebi al îngrijirii săracilor.” **Putem observa dragi elevi, ce rol important au în societate și în biserică femeile și familiile. Să mulțumim lui Dumnezeu pentru mamele noastre și pentru toate femeile care lucrează în misiune.**

MIERCURI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu și să-l adorăm. (*pauză 5-6 secunde*). Papa Francisc continuă mesajul adresat cu ocazia Zilei internaționale ale Misiunilor astfel: „ (...) În multe locuri evanghelizarea pornește de la activitatea educativă, căreia opera misionară îi dedică angajare și timp, ca viticultorul milostiv din Evanghelie (cf. Lc 13,7-9; In 15,1), cu răbdarea de a aștepta roadele după ani de formare lentă; se generează astfel persoane capabile să evanghelizeze și să facă să ajungă Evanghelia acolo unde nu s-ar aștepta să o vadă realizată. Biserica poate să fie definită „mamă” și pentru cei care vor ajunge într-o zi la credința în Cristos. De aceea, doresc ca poporul sfânt al lui Dumnezeu să exercite slujirea maternă a milostivirii, care ajută atât de mult popoarele care nu-l cunosc încă pe Domnul, să-l întâlnească și să-l iubească.” **Ne putem întreba și noi, dragi elevi, cum îi ajutăm noi pe ceilalți să-l întâlnească și să-l iubească pe Dumnezeu?**

JOI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu și să-l adorăm. (*pauză 5-6 secunde*). Papa Francisc continuă mesajul adresat cu ocazia Zilei internaționale ale Misiunilor astfel: (...) Mandatul Evangheliei – „Așadar, mergeți, și faceți ucenici din toate națiunile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-i să țină toate câte v-am poruncit” (Mt 28,19-20) - nu s-a epuizat, dimpotrivă ne angajează pe toți, în contextele prezente și în provocările actuale, să ne simțim chemați la o reinnoită „ieșire” misionară, cum indicam și în Exortația apostolică *Evanghelii gaudium*: „**Fiecare creștin și fiecare comunitate va discerne care este drumul pe care Domnul îl cere, însă toți suntem invitați să acceptăm această chemare: să ieșim din propria comoditate și să avem curajul de a ajunge la toate periferiile care au nevoie de lumina Evangheliei**” (20). Ajută-ne, Doamne, să ieșim din propriile noastre comodități și să fim mai atenți față de nevoile fraților noștri. Așa te rugăm

Sugestii pentru reflecția de dimineață Anul școlar 2016-2017

prin Cristos Domnul și Fratele nostru, care a venit în lume să aducă pace și alinare în mod special pentru cei defavorizați și uitați! Amin.

VINERI

Evangelhia duminicii a XXX –a din Timpul de peste an.

CANONIZAREA FRATELUI SOLOMON LECLERQ (Săptămâna 5)

Luni

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Dragi elevi, așa cum deja ați fost informați la careul de marțea trecută, în săptămâna aceasta reflecțiile de dimineață vor face referire la ridicarea la cinstea altarelor, duminica viitoare, 16 octombrie, a Fratelui Solomon Leclerq, care și-a dat viața pentru credința în Isus Cristos, în timpul Revoluției franceze, mai exact la data de 2 septembrie 1792. Actualul Superior al Congregației Frații Școlilor Creștine, făcând referire la acest eveniment deosebit pentru întreaga Familie lasalliană afirma că această canonizare este o binecuvântare pentru noi și este bine să-i mulțumim Domnului împreună. Exemplul oferit de Fratele Solomon trebuie să ne determine și pe noi să-l urmăm pe Isus în fiecare zi, așa cum l-a urmat el. Sfântul Ioan de La Salle, în Meditația nr. 159, 3, în sărbătoarea sfântului apostol Bartolomeu scria următoarele cuvinte: „*Trebuie să suferiți un martiriu continuu, nu mai puțin violent pentru suflet, decât martiriul suferit de Sfântul Bartolomeu – care a fost jupuit de viu - . Trebuie să vă debarasați de propria piele, care este omul cel vechi și să vă îmbrăcați cu spiritul lui Isus Cristos, devenind făpturi noi.*” Numele civil al Fratelui Solomon era: Guillaume Nicolas Louis Leclerq. El s-a născut la 14 noiembrie 1745, în orașul Boulogne-sur-Mer, în Franța. Tatăl său, se numea Francisc Leclerq iar mama sa Maria Barbara Dupont. Tatăl său, un comerciant deosebit de apreciat în rândul comercianților din Boulogne, a fost și el elev al Fraților Școlilor Creștine. Guillaume Nicolas Louis a fost al cincelea copil al Familiei Leclerq. Primele inițieri în tainele scrisului și cititului le primește în familie, de la mama sa. De la 12 ani, va intra în colegiul Fraților unde își continuă studiile în domeniul comercial, cu gândul de a continua tradiția din familie. După terminarea studiilor, încearcă să se inițieze în acest domeniu, însă Domnul îi rezervă altceva.

Marți

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Experiența trăită la Paris, a avut asupra lui efectul unui vaccin, care l-a vindecat pentru totdeauna de atracția spre rău și spre păcat. În acest sens, într-o scrisoare adresată uneia dintre surorile sale afirma următoarele: „*Cred că dacă aș fi rămas la Boulogne, nu m-aș fi hotărât să îmbrățișez felul de viață în care mă aflu, și în care, har Domnului, mă simt fericit!*” Felul acesta de viață, de a fi Frate al Școlilor Creștine la început în anul 1767, când, la vârsta de 22 de ani, intră în Noviciatul Fraților și primește numele de Solomon – numele unui martir din primele secole ale creștinismului. Când a intrat în Noviciat, le spunea părinților săi: „*Idealul vieții mele l-am văzut în viața pe care o duc Frații Școlilor Creștine, foștii mei profesori. Vreau să fiu ca ei*”. A fost un Frate deosebit de apreciat de ceilalți. Un frate de-al său mai mic, pe nume Eustache, care a devenit și el Frate, a lăsat în scris aceste cuvinte despre Fr. Solomon: „*Bunul Dumnezeu să-mi dea harul să port haina sfântă pe care am îmbrăcat-o, până la moarte, și să fiu un Frate bun asemenea Fratelui Solomon, foarte apreciat de toți cei care l-au cunoscut aici. Voi încerca să calc pe urmele lui*”. După terminarea Noviciatului, Fratele Solomon a îndeplinit mai multe slujirii: profesor de matematică, director al Noviciatului și econom al mai multor centre. În anul 1787 a participat la Capitulum General, în calitate de Secretar General și a fost numit de către Fratele Superior General Agaton, în calitate de Secretar General al Congregației Frații Școlilor Creștine. Casa generală a Congregației se afla în Paris, capitala Franței. În această slujire îl va prinde Revoluția franceză, care a izbucnit în anul 1789.

Sugestii pentru reflecția de dimineață

Anul școlar 2016-2017

Miercuri

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Revoluția franceză a adus schimbări fundamentale în Franța sfârșitului de secol XVIII. Revoluționarii francezi, în numele libertății, egalității și fraternității au trecut la persecuții dure îndeosebi împotriva susținătorilor monarhiei și a membrilor Bisericii: episcopi, preoți, călugări și călugărițe. În acest sens, în anul 1789 au confiscat bunurile Bisericii și un an mai târziu, în 1790 au deființat ordinele călugărești, mai puțin cele din domeniile social și care se ocupau de învățământ, care vor fi desființate în 1791. În anul 1790, reprezentanții revoluționarilor au proclamat „**Constituția civilă a clerului**”, care prevedea ca episcopii și preoții să fie numiți de popor, fără a mai avea nevoie de acceptul Papei. Episcopii și preoții trebuiau să depună jurământ pe noua constituție. Cei care refuzau să depună acest jurământ erau considerați ostili patriei. Papa Pius al VI-lea condamnă această Constituție prin scrisoarea „*Quod aliquantum*” atrăgând atenția celor care au depus jurământul pe noua Constituție că riscă să fie excomunicați din Biserică. În această atmosferă tensionată, au fost arestați mulți episcopi, preoți, călugări și călugărițe. Parisul era centrul Revoluționarilor. De aici porneau spre Provinciile toate directivele referitoare la mersul Revoluției. Fratele Solomon a fost arestat în data de 15 august 1792 și încarcerat cu alte 190 de persoane în Mănăstirea Carmelitanilor. În ziua de 2 septembrie 1792, pentru că a refuzat să depună jurământul pe Constituția civilă a clerului a fost martirizat, prin decapitare. Alături de el au mai fost martirizați și alte 190 de persoane: 3 episcopi și mulți alți preoți și călugări. **A fost declarat fericit de către Papa Pius al XI-lea, la 17 octombrie 1926, împreună cu cei 190 de persoane. A fost primul martir din Congregația Frații Școlilor Creștine care a fost declarat fericit, fiind urmat de mulți alți Frați din Spania, în total numărul Fraților martiri trecând de 140!**

Joi

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Din grupul de 191 de persoane care au fost declarate fericite, în anul 1926, singur Fratele Solomon va fi declarat sfânt, duminică, 16 octombrie. Minunea care a condus la ridicarea Fratelui Solomon la cinstea altarelor s-a întâmplat în Venezuela. Membrii comisiei medicale ale Congregației pentru cauza sfinților a declarat, la 3 martie 2016 ca inexplicabilă supraviețuirea fetiței MARIA ALEJANDRA HERNANDEZ, care a fost mușcată în anul 2007 de un șarpe deosebit de veninos. Această minune a fost realizată prin invocarea Fericitului Frate Solomon Leclercq. După nouă ani de analiză și cercetare această minune a fost acceptată și aprobată de Sfântul Scaun, deschizându-se drumul canonizării acestuia. În ziua de 15 august 1792, când a fost arestat redactează o scrisoare lungă surorii sale Barbara în care printre altele afirmă și următoarele: „*De ce să ne plângem când Evanghelia ne spune să ne bucurăm, când avem ceva de suferit pentru numele său? Să suferim deci cu bucurie mulțumindu-i pentru crucile și necazurile ce ni le trimite. Nu știu ce mi se va întâmpla în viitor... Îl rog să mă facă și pe mine vrednic de a suferi pentru El*”. Să-i mulțumim Bunului Dumnezeu pentru exemplul Sfântului Solomon și să-i urmăm și noi exemplul de statornicie în credință.

Vineri

Evanghelia duminicii a XXIX-a din Timpul de peste an

DESPRE EFORT

(Săptămâna 4)

Sugestii pentru reflecția de dimineață

Anul școlar 2016-2017

LUNI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). În această a patra săptămână din anul școlar tema propusă pentru reflecțiile de dimineață va face referire la cuvântul **efort** și la învățăturile pe care acest cuvânt ni le poate transmite. Dicționarul explicativ al limbii române prezintă următoarele definiții pentru cuvântul **efort**: *Încordare voluntară a puterilor fizice sau psihice ale organismului în vederea realizării unui randament superior celui obișnuit; încercare, osteneală, sforțare, silință, strădanie, străduință*. Efortul, dragi elevi, presupune **încercare, osteneală, sforțare, străduință din partea noastră, toate acestea cu un scop anume, acela de a dobândi ceea ce ne propunem**. În situația noastră de elevi, cuvintele enumerate mai sus ar trebui să facă parte din vocabularul nostru zilnic, deoarece fără încercări, osteneală și străduință nu putem avea rezultate satisfăcătoare la învățătură. **Câtă importanță acordăm noi cuvântului efort, în viața noastră?**

MARȚI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Există multe maxime și cugetări despre cuvântul **efort** rostite de autori de seamă. Am ales câteva care ne pot ajuta să înțelegem mai bine importanța pe care ar trebui să o aibă această valoare și în viața noastră. Într-una din lucrările sale autoarea Liane Cordes afirmă că: **„Efortul continuu, nu puterea și nici inteligența este cheia ce deschide ușa potențialului nostru.”** Fiecare dintre noi avem capacități nebănuite pe care încă nu le-am descoperit. Ceea ce poate deschide ușa potențialului nostru, al capacităților noastre este **efortul susținut**, zilnic și nu puterea sau inteligența noastră. **Trebuie să fiți conștienți, dragi elevi, că fără efort nimic nu veți putea realiza în viață**. Marele medic român Marian Gh. Voiculescu afirma că: *„Geniul izvorăște din efort și inspirație”*. Poate nu vom ajunge mari genii în domeniile în care ne pregătim, însă nu trebuie să încetăm să ridicăm ștacheta din ce în ce mai sus și să dorim mai mult de la viață. **Cu efort și inspirație putem ajunge sus, sus de tot. Să avem curajul să încercăm!**

MIERCURI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Poetul și eseistul american Ralph Waldo Emerson vorbind despre entuziasm afirma următoarele: *„Entuziasmul este mama efortului, iar fără el nimic mareț nu a fost realizat vreodată.”* Pentru a depune efort în aspecte pe care le considerăm importante pentru viața noastră avem nevoie de **motivație și de entuziasm**. În mod normal vârsta adolescenței este caracterizată de entuziasm, bucurie și dorință de îndeplinire a visurilor. Cu greu ne putem imagina adolescenți sau tineri care să emane prin comportamentul lor plictiseală, oboseală și lipsa dorinței de viață. Dacă ar exista un termometru care ar putea să ne măsoare entuziasmul câte grade ar arăta? Ar trece oare de culoarea albastră specifică temperaturilor scăzute? Scriitorul englez Sydney Smith afirma într-una din scrierile sale: *„O mare cantitate de talent este pierdută în lume din cauza absenței curajului. În fiecare zi dispar oameni a căror timiditate îi împiedică să facă un prim efort.”* **Este bine să nu lăsăm să se piardă eventualele talente pe care le avem. Să nu ne temem să facem un prim efort și să începem să descoperim calitățile care zac în noi, pentru a le scoate în evidență și a le pune la dispoziția celorlalți.**

JOI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Cunoscutul pastor protestant, Robert Schuller, într-una din predicile sale rostite în cadrul unei emisiuni de televiziune spunea următoarele cuvinte: **„Prefer să încerc să fac ceva greu și să nu reușesc, decât să încerc să nu fac nimic și să reușesc.”** Sunt pline de învățătură aceste cuvinte și ne invită la reflecție. Deseori noi așteptăm să reușim fără să facem efort, fără să muncim, fără să transpirăm sau ne mulțumim cu foarte puțin, cu note doar de trecere. În viață însă trebuie să ne stabilim obiective mărețe pentru care trebuie să muncim mai mult, chiar cu riscul de a nu le atinge pe deplin și de a nu reuși. **Efortul susținut este cheia succesului în viață. Dacă noi vom depune toate eforturile pentru a ne atinge obiectivele, Dumnezeu cu siguranță ne va ajuta în demersul nostru.**

Vineri

Evangelhia duminicii a XXVIII-a din Timpul de peste an

Privește mai departe

(Săptămâna 3)

Sugestii pentru reflecția de dimineață

Anul școlar 2016-2017

LUNI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Continuăm dragi elevi să aprofundăm împreună motoul din anul acesta școlar 2016-2017: **Privește mai departe și valoarea Transcendenței**. Transcendența înseamnă deschiderea spre profunzimea și amplitudinea realității pe care o experimentăm. Valoarea transcendenței ne ajută să înțelegem lucrurile din jurul nostru și tot ceea ce se întâmplă în jurul nostru, dintr-o perspectivă în care suntem capabili de a ne deschide unei dimensiuni diferite de cea a realității. Experimentăm atât de multe realități: faptul că existăm, că avem un trecut, un prezent și că este important să ne construim viitorul, că avem sentimente, instincte și emoții, că avem nevoie de momente de rugăciune, de liniște și de reflecție personală, că suntem înconjurați de atâtea lucruri frumoase create de Dumnezeu și că suntem iubiți de Dumnezeu. **Transcendența ne ajută să trecem dincolo de ceea ce reprezintă aceste realități, mai departe de aspectele exterioare ale acestora și să căutăm să le înțelegem mai în profunzime.**

MARȚI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Astăzi, dragi elevi, suntem invitați să vedem în ce mod putem aprofunda mai mult realitatea Eu-ului nostru și necesitatea de a ne deschide spre ceilalți, precum și necesitatea depășirii momentului prezent în care trăim. Noi, oamenii, suntem obișnuiți să ne oprim asupra noastră și asupra nevoilor noastre personale și mai puțin să ne gândim la ceilalți. Este important pentru noi să depășim această gândire egocentrică și să ne gândim la ceilalți, să depășim **Eu-I** nostru și **să-l transcendem** spre **Ceilalți**. Cu siguranță că mulți dintre noi ne-am gândit la existența noastră, faptul că avem un trecut, un prezent și că este important să ne construim viitorul. Este deosebit de important **să transcendem** prezentul și să privim spre viitor cu speranță. Dacă reușim să trecem de la **Eu** la **Noi** și de la trăirea prezentului la proiectarea viitorului – împreună cu Dumnezeu – înseamnă că înțelegem corect valoarea transcendenței.

MIERCURI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). În general, noi, oamenii, dragi elevi, suntem înconjurați de multe lucruri materiale. Anul acesta suntem invitați **să căutăm recunoașterea valorii lucrurilor materiale și folosirea adecvată pentru dezvoltarea noastră trupească, intelectuală, emoțională și spirituală**. Este important să reușim **să transcendem** realitatea lucrurilor materiale care ne înconjoară și să vedem în ce măsură ne pot ajuta acestea să ne dezvoltăm din punct de vedere intelectual, emoțional și spiritual. Chiar dacă ne vine greu să recunoaștem, uneori simțim nevoia de liniște, de a fi cu noi înșine și cu gândurile noastre, nevoia de a ne ruga. **Este important, dragi elevi, să căutăm să creștem în profunzime spirituală, cu ajutorul tăcerii, reflecțiilor și a rugăciunii**. Dumnezeu vorbește tuturor în tăcere. Doar cei care știu să facă liniște în interiorul lor, îl pot auzi mai ușor pe Dumnezeu, atunci când se roagă. Să ne luăm angajamentul de a căuta în timpul zilei astfel de momente de tăcere, reflecție și de rugăciune.

JOI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Un alt aspect care ne ajută să înțelegem mai bine valoarea TRANSCENDENȚEI este contemplarea lucrurilor din natura înconjurătoare. Dacă privim în jur, vom observa că în natură și în Univers există atâtea perfecțiune, încât cu greu ne putem imagina că toate acestea au apărut la întâmplare. Pornind de la creație putem ajunge mai ușor la Creator, la cel care a făcut toate acestea. **Această trecere de la creație la Creator ne ajută să înțelegem mai bine valoarea Transcendenței**. De la tot ceea ce ne înconjoară transcendem spre cel care a creat toate acestea. Să ne străduim, dragi elevi, să avem grijă de toate lucrurile care ne înconjoară, să le respectăm și să-i mulțumim lui Dumnezeu pentru ele!

VINERI

Evangelhia duminicii a XXVII –a de peste an.

Zilele internaționale ale păcii

(Săptămâna 2)

Sugestii pentru reflecția de dimineață

Anul școlar 2016-2017

LUNI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Dragi elevi, miercuri 21 septembrie va fi sărbătorită Ziua internațională a Păcii. Consiliul Internațional al Tinerilor Lasallieni a propus ca intervalul 21 septembrie – 21 octombrie să fie dedicat PĂCII. Astfel anul acesta este sărbătorită a 10-a ediție a ZILELOR INTERNAȚIONALE LASALLIENE PENTRU PACE. Tema aleasă se intitulează: „**Vocile noastre pline de milostivire cer pacea**” Această temă s-a inspirat din tema propusă de Congregația Frații Școlilor Creștine, pentru anul școlar 2016-2017 „O chemare mai multe voci”, precum și din Anul Milostivirii propus de Pap Francisc. Prin faptele noastre de milovire trupească și sufletească noi putem contribui la construirea păcii în lume. **Suntem invitați, dragi tineri, să fim milostivi și să cerem pacea, într-o lume care suferă atât de mult din cauza războielor, a neînțelegerilor, a nedreptății de orice fel. Să ne întrebăm: în ce mod putem fi și noi milostivi față de ceilalți și să cerem pacea?**

MARȚI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). Milostivirea, dragi elevi, este unul dintre conceptele teologice care par destul de abstracte. Am experimentat de multe ori milostivirea lui Dumnezeu și a celorlalți. Cu siguranță că sunt momente când noi înșine suntem milostivi. Milostivirea nu este legată în mod strict numai de iertare. Cuvântul milostivire, în limba latină înseamnă *miser cordia*, și este format din două cuvinte *miserere (suferință)* și *cor (inimă)*. **Atunci când cerem milostivirea lui Dumnezeu, ceea ce cerem de fapt este ca El să ne scape de inima aflată în suferință.** Inimile noastre pot să sufere nu doar din cauza păcatului, ci și din cauza unei relații distruse într-o familie, din cauza unei boli fizice sau mentale, pentru pierderea unui loc de muncă, din cauza unei trădări sau abandonări, din sărăcie spirituală sau fizică ș.a. **Dacă noi ne aducem aportul nostru și contribuim la schimbarea în bine a vreunei situații din cele prezentate, atunci luptăm în favoarea păcii și a instaurării acesteia în mijlocul nostru.**

MIERCURI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). **Milostivirea înseamnă să ajutăm pe cineva cu o inimă aflată în suferință.** Atunci putem experimenta milostivirea lui Dumnezeu mult mai mult decât am putea număra vreodată. **Cele șapte fapte de milostivire sufletească arată că milostivirea este mai mult decât iertarea cu deschidere față de cel care ți-a greșit. Aceste fapte de milostivire sufletească sunt următoarele:** a sfătui pe cei ce sunt în îndoială, a învăța pe cei neștiutori, a dojeni pe cei păcătoși, a mângâia pe cei mâhniți, a ierta celor ce ne-au supărat, a suferi cu răbdare nedreptatea, a ne ruga lui Dumnezeu pentru cei vii și pentru cei morți. Noi cum ne-am raportat, până acum față de aceste fapte de milostivire, tocmai auzite? Ce putem să ne luăm ca angajament pentru această lună dedicată păcii?

JOI

La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. Să-l adorăm! (*pauză 5-6 secunde*). **Jubileul Milostivirii reprezintă o ocazie de a contribui la edificarea păcii prin intermediul unui profund examen de conștiință** care să ne facă pe fiecare să recunoaștem cum se manifestă indiferența în propriile vieți, pentru a ne angaja în mod concret la îmbunătățirea realității în care se trăiește, pornind de la propria familie, de la vecini și de la mediul de muncă. Și statele sunt îndemnate la gesturi concrete, la acte de curaj în favoarea persoanelor celor mai fragile din cadrul societății, precum deținuții, migranții, șomerii și bolnavii. Adresându-se întregii Biserici, cu ocazia Zilei Mondiale a Păcii, de la începutul anului calendaristic, Papa Francisc a făcut referire la abolirea pedepsei cu moartea și la posibilitatea amnistierii și a solicitat totodată condiții de viață demne pentru migranți și respect pentru femeile din câmpul muncii. Ne mai rămân, dragi elevi, la dispoziție încă 3 săptămâni, în care prin gesturi simple dar concrete de milostivire să cerem pacea și să milităm pentru ea.

VINERI

Evangelhia duminicii a XXVI –a de peste an.

PRIVEȘTE MAI DEPARTE

(Săptămâna 1)

Sugestii pentru reflecția de dimineață

Anul școlar 2016-2017

LUNI

Participarea la sfânta Liturghie de început de an școlar, în biserica parohială din Pildești.

MARȚI

Dragi elevi, iată-ne din nou la școală. Trebuie să considerăm acest nou an școlar ca pe o nouă ocazie de a crește din toate punctele de vedere: **intelectual, social, spiritual, comunitar**... De reușita acestei creșteri suntem responsabili, în mare proporție, doar noi înșine. Părinții, profesorii, educatorii ne sunt alături, ne însoțesc, ne ajută să creștem, însă nu pot face prea multe, dacă noi nu adăugăm și partea noastră și anume aceea de a fi ascultători, silitori și dispuși de a depune efort pentru a ne atinge obiectivele propuse. Să căutăm să răspundem, în mod sincer, la următoarele întrebări: **Cum mă simt la început de an școlar? De ce mă aflu la școală? Cât de hotărât/ă sunt să depun toate eforturile pentru ca în acest nou an școlar să mă autodepășesc și să fiu mai bun/ă și mai silitor/oare decât anul trecut?**

MIERCURI

Luni, la festivitatea de deschidere a anului școlar, au fost prezentate motoul și logoul care ne vor însoți de-a lungul celor peste treizeci de săptămâni de activitate școlară și extrașcolară: Motoul se intitulează: **PRIVEȘTE MAI DEPARTE**. Valoarea pe care o vom aprofunda anul acesta școlar este cea a **TRANSCENDENȚEI**. Cu toate că acest termen este cam dificil, folosindu-se mai ales în domeniul filosofiei și al teologiei, ne vom strădui ca să-l prezentăm în termeni cât mai simpli, pentru a putea fi înțeles ușor. **Cuvântul transcendent înseamnă ceva care depășește, care trece dincolo de orizontul experienței sau al întrebuirii teoriei într-un domeniu dat**; care presupune un principiu exterior și superior oricărei clase de obiecte. Mai are și înțelesul a ceva care se află mai presus de inteligența obișnuită, de lucrurile individuale și de umanitate. **A transcende înseamnă a depăși un anumit nivel, stadiu, a trece dincolo de ceva..., a depăși limita cunoașterii experimentale, a realității perceptibile**. În domeniul religiei, termenul transcendență face referire la Divinitate, care se află deasupra creației/creaturilor sale. Dumnezeu transcende tot ceea ce este material și supus experienței.

JOI

Un prim element de care avem nevoie pentru a putea transcende/depăși anumite realități este **cunoașterea**. Cunoașterea lucrurilor sau al aspectelor spre care putem tinde sau la care încercăm să ajungem. **Cunoașterea nu se oprește în obiectele pe care trebuie să le cunoaștem (un sport, creșterea plantei...), ci în modul de a le cunoaște și de a ști ce există după experiență**. De exemplu, multe persoane ar putea să ne spună din punct de vedere teoretic cum trebuie să patinăm pe gheață, fără să fi patinat niciodată. Cunoașterea practică este necesară pentru a putea începe să patinăm. La fel putem vorbi și de aspectul religios. Nu putem iubi ceva ce nu cunoaștem. **Dacă de mici am evitat să intrăm într-o relație personală cu Dumnezeu, nu putem pretinde ca în adolescență sau la maturitate să avem această relație**. Dacă pentru voi dragi elevi, la sfârșitul anilor de studiu, diversele materii de studiu vor presupune o îmbogățire, depășind simpla învățare pentru lucrările de control, teze sau examene, puteți fi siguri că aveți capacitatea de a transcende/depăși lucrurile spre dimensiuni superioare. Transcendența religioasă implică experiență și cunoaștere. Să ne apropiem dragi elevi de Cuvântul lui Dumnezeu. **Transcendența religioasă înseamnă să ne apropiem de Dumnezeu pornind de la experiență și cunoaștere**.

VINERI

Evanghelia duminicii a XXV –a de peste an.